

Heliga Trefaldighets dag

Psalmer: L154, Ps 148 (alt L Ps 73), 470, 389:1-5, 389:6-11, 199

Texter: Jes 48:12-17, Apg 4:5-12, Joh 11:18-27

Nåd vare med er och frid av Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus.
Amen

Låt oss be!

Herre Jesus, du har gjort slut på döden och fört fram liv och odödlighet i ljuset genom evangelium. Hjälp oss bevara evangeliet som vårt hjärtas skatt, och dela med oss av det. Amen.

Alla människor är dödliga och dör, av ålderdom, sjukdom, olyckor, svält, krig och mord. Men den yttersta orsaken till att vi dör är synden. Det lär vi oss i Bibelns tredje kapitel. Men där lär vi oss också att det skulle komma en hjälte, född av kvinna, som skulle göra slut på djävulens gärningar. Han skulle ta bort dödens yttersta orsak, synden, men till priset av sitt eget blod. Det är Guds löfte, en profetia om Jesus och hans offer för att frälsa den framväxande mänskligheten från synden och syndens alla dödliga konsekvenser. När tiden var inne sände Gud sin Son. Johannes döparen vittnade om honom och sa: *Se Guds lamm som tar bort världens synder.* Därför heter det också om honom: *"han har gjort slut på döden och fört liv och odödlighet fram i ljuset genom evangelium.* (2 Tim 1:10b)

Men som sagt, evangeliet om Frälsaren förkunnades för första gången samma dag som våra första föräldrar föll i synd och fick domen att återvända till den jord de var tagna från. Den kroppsliga döden skulle sätta punkt för deras jordiska tillvaro men löftet gav dem hopp om uppståndelsen från de döda. Tron på Frälsaren innefattade från första början en tro på uppståndelsen från de döda. De döda ska inte bli kvar i den jord vi är tagna från.

Uppståndelsen förkunnas genom hela GT med allt klarare ord. Jesus bevisade uppståndelsen från de döda med ett ord ur 1 Mos: ...*"när det gäller de dödas uppståndelse, har ni inte läst vad Gud har sagt till er: Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud? Han är inte en Gud för döda utan för levande."* (Matt 22:31-32). Daniel skriver att det ska komma en dag när alla döda ska uppstå och gå ut ur gravarna. I Daniel

12:2 heter det: *många av dem som sover i mullen ska vakna upp, somliga till evigt liv, och somliga till vanära och evig skam*".

Marta, Lasarus syster, kände väl till GT:s undervisning. När Jesus sa till henne: *"din bror ska uppstå"* svarade hon därför: *"Jag vet att han ska uppstå vid uppståndelsen på den yttersta dagen."* Då sa Jesus till henne: *"Jag är uppståndelsen och livet"*. Jesus hänvisade Marta till sig själv. Uppståndelsen oskiljaktligt knuten till Jesus Kristus. Han är den Frälsare som blev utlovad samma dag som våra första föräldrar syndade och drog döden över sig själva och alla sina efterkommande. Jesus Kristus blev sänd att göra slut på djävulens gärningar.

Synden är den yttersta orsaken till döden. Döden har ingen makt över den som är utan synd. Jesus Kristus var utan synd - ändå dog han på korset. Varför? Det var för våra synders skull han blev pinad och dödad. Hans död var ett syndoffer. Han är Guds offerlamm som med sin död tagit bort världens synder. Jesu uppståndelse på tredje dagen är Guds kvitto på att världens alla synder är gottgjorda, sonade och betalda av honom som själv var utan synd.

Är nu hela världens synd borttagen har döden ingen makt längre. Därför kan Paulus utbrista: *Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? Dödens udd är synden, och syndens makt kommer av lagen. Men Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus.* (1 Kor 15:55-57) Det är en seger som är till för alla, men tragiskt nog vill inte alla ha med Honom att göra som ger oss segen.

Jesus sa till Marta: *"Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör..."* Döden har mist allt som förskäcker. Sättet på vilket man dör kan vara förskräckligt, som vid svält, olyckor eller krig. Men själva döden har mist allt som förskräcker. Fast vi måste dö den kroppsliga döden så är det inte längre en död i egentlig mening. Jesus har ju sagt: *"den som tror på mig ska leva om han än dör"...* De troendes död kan inte kallas "död" i egentlig mening eftersom själen i dödsögonblicket skiljs från kroppen för att fortsätta leva i himmelen hos Kristus. Skriften beskriver de troendes död som att *"flytta bort från kroppen och vara hemma hos Herren"* som Paulus skriver i 2 Kor 5:8.

De troende som dör - deras själar är hemma hos Herren och deras kroppar vilar i gravarna i väntan på uppståndelsens dag. Därför undviker Skriften

att kalla de troendes död en död utan väljer helst andra uttryck. Redan i 1 Moseboken sägs det om de troendes död att det är att bli "*samlad till sina fäder*". (1 Mos 25:8) Simon i templet talar om sin förestående död med orden "*Herre, nu låter du din tjänare sluta sina dagar i frid*"... (Luk 2:29) Paulus säger om döden att det är att "*bryta upp och vara hos Kristus*" (Fil 1:23) Ja, han skriver till och med att han skulle ha svårt att välja mellan liv och död. För Paulus var livet Kristus och döden en vinst. Därför visste han inte vad han skulle välja och han skriver: *Jag dras åt båda hållen. Jag skulle vilja bryta upp och vara hos Kristus, det vore mycket bättre. Men för er skull är det nödvändigt att jag får leva kvar.* (Fil 1:23-24)

Döden kallas också i Skriften för en "sömn" så som här i Johannes 11:e kapitel där Jesus säger om Lasarus som dött och blivit begravet: "*Vår vän Lasarus sover, men jag går för att väcka honom.*" (Joh 11:11) De troendes död kallas också en "vila" (1 Mos 47:30) Alla dessa uttryck lär oss att de troendes död inte är en död i egentlig mening utan tvärtom en ingång till livet och härligheten tillsammans med Kristus i himmelen. Vi som tror på Jesus behöver inte känna rädsla inför döden, även om det på många sätt kan vara jobbigt att dö.

När vi lärt känna Jesus och hans mäktiga gärningar har den kroppsliga döden mist allt som förskräcker för vi vet att all smärta och även döden ska få ett slut. Paulus skriver: *Det som sås förgämligt uppstår oförgämligt. Det som sås i vanära uppstår i härlighet. Det som sås i svaghet uppstår i kraft. Det sås en jordisk kropp, det uppstår en andlig kropp.* (1 Kor 15:42b-44a) Och Jesus säger: *detta är hans vilja som har sänt mig att jag inte ska förlora någon enda av alla dem som han har gett mig, utan att jag ska låta dem uppstå på den yttersta dagen.* (Joh 6:39) De löften tar bort rädsla för döden. I alla fall behöver vi inte vara rädda. Jesus har visat att han har makt att hålla sina löften. Med sitt ord kallade han Lasarus ut ur graven.

Hoppet om uppståndelsen från de döda är helt och hållet knutet till Jesus Kristus. Det är han som tagit bort synden som är dödens orsak. "*Han har gjort slut på döden och fört liv och odödlighet fram i ljuset genom evangelium*". Vi kan också ta till oss Jesu löfte till Marta: "*Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör, och var och en som lever och tror på mig ska aldrig någonsin dö*".

Johannes har vittnat för oss om Jesus mäktiga gärningar för att vi ska tro på honom och genom tron ha liv i hans namn. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig, Herre Jesus Kristus, för att vi i dig äger ett fast hopp om uppståndelse och liv. Sänd din helige Ande i våra hjärtan så att vi tror på Skriftens ord; att vi i dig äger evigt liv. Du har gjort slut på dödens makt och skänkt oss liv genom ditt evangelium. Dig tillhör all ära i evighet. Amen.